

РЕШЕНИЕ

№ 158

гр. Благоевград, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТИРИНАДЕСЕТИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Янев

при участието на секретаря Теофания Лазова
като разгледа докладваното от Георги Янев Търговско дело №
20231200900012 по описа за 2023 година

Постъпила е искова молба от „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД, ЕИК 175000385, със седалище и адрес на управление гр. София, представлявано от управителите К.В.В. и К.Й.Г., чрез адв. П. С., против „ЕСКО СЪРВИСЪС“ ООД, ЕИК 203800031, със седалище и адрес на управление гр. Благоевград, пл. Македония № 1, ет.3, офис 3, представлявано от управителите И.Г.Й., К.В.В. и Я.И.З. Твърди се в исковата молба, че между двете дружества е налице търговско правоотношение, възникнало по силата на рамков договор за съвместна дейност. Посочва се, че рамковият договор между страните е сключен на 27.06.2017 г. със срок на дейност една година, влязъл е в сила на 01.07.2017 г. и е прекратил действието си на 01.07.2018 г. По силата на рамковия договор страните са се уговорили да търгуват с количества електроенергия на свободния пазар като за всеки месец страните са изготвяли протокол за доставените количества електроенергия и за постигнатата цена. Посочва се, че страната-продавач (доставчик) на електроенергия се е задължила да издаде фактура за извършената продажба на електроенергия за всеки месец. Въз основа на рамковия договор от страна на доставчика на електроенергия „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД са издадени следните първични счетоводни документи и получени от крайния клиент „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД, които до настоящия момент остават неплатени: 1. Доставка на електроенергия в размер на 1268,784 MWh електроенергия, калкулирана по дневна тарифа, за периода 01.12.2017 г. - 31.12.2017 г. на стойност 121 666,24 лв. като за доставката е издадена фактура № 1000000535 от 31.12.2017 г. на стойност 121 666,24 лв. с вкл. ДДС с падеж за плащане 21.01.2018 г. Към фактурата има протокол за доставената електроенергия, озаглавен Приложение А към фактура № 1000000535. По фактурата са направени частични погасявания с платежни нареждания на „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД от 26.01.2018 г. и

02.02.2018 г. респ. от плащането, извършено на 26.01.2018 г., сума от 12 206,28 е отнесена по фактура № 1000000535 от 31.12.2017 г. (а остатъчната сума е осчетоводена като окончателно погасяване по неплатена фактура от месец 2017 г., към която нямаме претенции в настоящата искова молба), а от плащането на 02.02.2018 г. е отнесена цялата платена сума от 40000 лв. Така неплатени по фактура № 1000000535 от 31.12.2017 г. към датата на подаване на исковата молба остават 69459,96 лв. 2. Доставка на 134,515 MWh електроенергия, калкулирана по дневна тарифа, за периода 01.01.2018 г. - 31.01.2018 г. на стойност 11 299,26 лв. без вкл. ДДС, за която е издадена фактура № 1000001848 от 31.01.2018 г. на стойност 13 475,11 лв. с вкл. ДДС с падеж за плащане 21.02.2018 г. Във фактурата са начислени доставените 134,515 MWh електроенергия, калкулирана по дневна тарифа, за периода 01.01.2018 г. - 31.01.2018 г. на стойност 13 475,11 лв. с вкл. ДДС. Към фактурата има протокол за доставената електроенергия, озаглавен Приложение А към фактура № 1000001848. 3. Доставка на 50,279 MWh електроенергия, калкулирана по дневна тарифа, за периода 01.02.2018 г. - 28.02.2018 г. на стойност 5 068,13 лв., за която е издадена фактура № 1000003226 от 28.02.2018 г. на стойност 5 068,13 лв. с вкл. ДДС с падеж за плащане 21.03.2018 г. Във фактурата са включени доставените 50,279 MWh електроенергия, калкулирана по дневна тарифа, за периода 01.02.2018 г. - 28.02.2018 г. на стойност 4 223,44 лв., което е главницата по неплатената фактура без вкл. ДДС. Към фактурата има протокол за доставената електроенергия, озаглавен Приложение А към фактура № 1000003226. 4. Доставка на 16,298 MWh електроенергия, калкулирана по дневна тарифа, за периода 01.03.2018 г. - 31.03.2018 г. на стойност 1 740,62 лв., за която е издадена фактура № 1000004623 от 31.03.2018 г. на стойност 1 740,62 лв. с вкл. ДДС с падеж за плащане 21.04.2018 г. Във фактурата са начислени доставените 16,298 MWh електроенергия, калкулирана по дневна тарифа, за периода 01.03.2018 г. - 31.03.2018 г. на стойност 1 450,52 лв., което е главницата по неплатената фактура без вкл. ДДС. Към фактурата има протокол за доставената електроенергия, озаглавен Приложение А към фактура № 1000004623. Твърди се, че цитираните фактури са надлежно осчетоводени /включително по сведения на управителя К.В., който участва в съвместния начин на управление и в двете дружества/ и са връчени на представители на ответника, т.е. задълженията по цитираните фактури са ликвидни и изискуеми, но до настоящия момент остават неразплатени. Посочва се, че общата стойност на задълженията по изброените фактури възлиза на 89 827,82 лв. (осемдесет и девет хиляди осемстотин двадесет и седем лева и осемдесет и две стотинки), които до настоящия момент са непогасени. Върху непогасените задължения по цитираните по-горе фактури, се дължи и лихва за забава, считано от момента на падежиране на задължението по съответната фактура до окончателното му изплащане. Твърдят, че към момента натрупаните лихви по всяка една от фактурите, са в следните размери: - по фактура № 1000000535 от 31.12.2017 г. - мораторна лихва за периода на забавата (22.01.2018 г. - 20.01.2023 г.) в размер на 35 212,34 лв.: - по фактура № 1000001848 от 31.01.2018 г. - мораторна лихва за периода на забавата (22.02.2018 г. - 20.01.2023 г.) в размер на 6 756,96 лв.: - по фактура № 1000003226 от 28.02.2018 г. - мораторна лихва за периода на забавата (22.03.2018 г. - 20.01.2023 г.) в размер на 2 486,20 лв.: - по фактура № 1000004623 от

31.03.2018 г. - мораторна лихва за периода на забавата (22.04.2018 г. - 20.01.2023 г.) в размер на 838.88 лв. Твърди се, че длъжникът е бил неколkokратно поканен да погаси натрупаните задължения в устни разговори, но доколкото длъжникът е спрял да отговаря на поканите, на вниманието на „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД с ЕИК 203800031 била изпратена покана за доброволно изпълнение чрез частен съдебен изпълнител Б.И.В., вписана в Камарата на частните съдебни изпълнители под № 890 с район на действие Окръжен съд - Благоевград и адрес на нотариална кантора: гр. Благоевград, ул. „Д-р Христо Татарчев“ № 15, ап. 2. Твърди се, че поканата е била надлежно връчена, видно от протокол за удостоверяване връчване на книжа от 29.12.2022 г., оформен от помощник - частен съдебен изпълнител Д.Л., но плащане в указания 7-дневен срок не са постъпили. Посочва се, че в указания срок не е постъпilo нито писмен отговор, нито възражение на направената покана, макар длъжникът е бил уведомен за изпращането ѝ (чрез неговия управител И.Й.) и устно по телефон. Сочи се, че с изпратената на вниманието на длъжника покана за доброволно изпълнение е претендирано и заплащането на лихва за забава, изчислена въз основа на горесцитираните периоди на забавата в размерите, посочени по-горе. Твърди се, че от изложеното е видно, че страните по спора са обвързани от валидно облигационно отношение - търговска сделка, възникнало въз основа на рамков договор между страните, който е сключен на 27.06.2017 г. със срок на дейност една година, влязъл е в сила на 01.07.2017 г., а фактурите отразяват предоставени услуги по време на действието на договора и са издадени в изпълнение на договора. Въпросните документи са надлежно съставени и връчени на ответника, Падежът за плащане по всяка една фактура е посочен в самия счетоводен документ. Страната-продавач (доставчик) на електроенергия „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД се е задължила да издаде фактура за всеки месец продадено количество електроенергия като и това задължение е спазено. Въз основа на рамковия договор от страна на доставчика на електроенергия „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД са били издадени гореописаните първични счетоводни документи, издадени от и получени от крайния клиент „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД, които до момента остават неразплатени. Твърди се, че всички фактури са били осчетоводени по сведения на управителя К.В., който е управител и на двете дружества, съвместно с други лица. Съгласно формираната по реда на чл. 290 и сл. ГПК константна практика на ВКС, обективизирана в решение № 71 от 08.09.2014 г. на ВКС по т. д. № 1598/2013 г, II т. о.; решение № 96 от 26.11.2009 г. по т. д. № 380/2008 г., I т.о.; решение № 30/08.04.2011 г. по т. д. № 416/2010г., I т.о.; решение № 118/05.07.2011 г. по т. д. № 491/2010 г., II т. о.; решение № 42/2010 г. по т. д. № 593/2009 г. на II т. о., решение № 211/30.01.2012 г. по т. д. № 1120/2010 г. на II т. о.; и др., Твърди се, че осчетоводяването на Фактурите от търговското дружество - ответник, включването им в дневника за покупко-продажби по ДДС и ползването на данъчен кредит по тях по смисъла на ЗДДС, представлява недвусмислено признание на задължението и доказва неговото съществуване, съответно и отразява възникналата между страните облигационна връзка. Отделно се посочва, че по една от Фактурите има направени частични погасявания, което е извънсъдебно признание на неблагоприятен за ответника факт. Сочи се, че в случая е налице ликвидно и изискуемо, безспорно по основание и размер задължение на „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД към „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД в общ размер на 89 827,82 лв. (осемдесет и

девет хиляди осемстотин двадесет и седем лева и осемдесет и две стотинки), което произтича от 4 бр. издадени и падежирали, но неплатени фактури фактура № 1000000535 от 31.12.2017 г. на стойност 121 666,24 лв. с вкл. ДДС като дължими след извършените частични погасявания са останали 69 459,96 лв., фактура № 1000001848 от 31.01.2018 г. на стойност 13 475,11 лв. (тринадесет хиляди четиристотин седемдесет и пет лева и единадесет стотинки) с вкл. ДДС, фактура № 1000003226 от 28.02.2018 г. на стойност 5 068,13 лв. (пет хиляди и шестдесет и осем лева и тринадесет стотинки) с вкл. ДДС и фактура № 1000004623 от 31.03.2018 г. на стойност 1 740,62 лв. (хиляда седемстотин и четиридесет лева и шестдесет и две стотинки) с вкл. ДДС. Посочва се, че по фактурите са начислени лихви, а вече и са претендирани пред ответника с покана за доброволно изпълнение в размери съответно: по фактура № 1000000535 от 31.12.2017 г. - мораторна лихва за периода на забавата (22.01.2018 г. - 20.01.2023 г.) в размер на 35 212,34 лв.; по фактура № 1000001848 от 31.01.2018 г. - мораторна лихва за периода на забавата (22.02.2018 г. - 20.01.2023 г.) в размер на в размер на 6 756,96 лв.; по фактура № 1000003226 от 28.02.2018 г. - мораторна лихва за периода на забавата (22.03.2018 г. - 20.01.2023 г.) в размер на 2 486,20 лв.; по фактура № 1000004623 от 31.03.2018 г. - мораторна лихва за периода на забавата (22.04.2018 г. - 20.01.2023 г.) в размер на 838,88 лв. Посочва се, че с оглед избягване на евентуални възражения относно възникналите задължения по процесиите фактури и последен опит за доброволно уреждане на спора по неплатените задължения, съответно по фактура № 1000000535 от 31.12.2017 г. на стойност 121 666,24 лв. с вкл. ДДС като дължими след извършените частични погасявания са останали непогасени 69 459,96 лв.; фактура № 1000001848 от 31.01.2018 г. на стойност 13 475,11 лв. (тринадесет хиляди четиристотин седемдесет и пет лева и единадесет стотинки) с вкл. ДДС, фактура № 1000003226 от 28.02.2018 г. на стойност 5 068,13 лв. (пет хиляди и шестдесет и осем лева и тринадесет стотинки) с вкл. ДДС и фактура № 1000004623 от 31.03.2018 г. на стойност 1 740,62 лв. (хиляда седемстотин и четиридесет лева и шестдесет и две стотинки) с вкл. ДДС. Твърди се, че от всичко гореизложено е видно, че са налице достатъчно доказателство за наличие на ликвидно и изискуемо, безспорно по основание и размер задължение на „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД с ЕИК 203800031 към „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД с ЕИК 175000385 в общ размер на 89 827,82 лв. (осемдесет и девет хиляди осемстотин двадесет и седем лева и осемдесет и две стотинки), което произтича от 4 бр. издадени и падежирали, но неплатени фактури, подробно посочени по-горе. Сочи се, че извършено е осчетоводяване и на четирите процесии фактури, като задълженията на „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД са отразени в аналитична справка по счетоводна сметка 410 по партида на „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД към месец януари 2023 г. Искат от съда да постанови решение, с което да бъде осъден кредитора „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД с ЕИК 175000385, седалище и адрес на управление: град София, представлявано от изпълнителния директор К.В.В. и К.Й.Г., действащи заедно, срещу длъжника „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД, с ЕИК 203800031, със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград; площад „Македония“ № 1, етаж 3, офис 3, представлявано от управителите И.Г.Й., К.В.В. и Я.И.З. действащи заедно, дължимата сума от главница - в общ размер на 89 827.82 лв. (осемдесет и девет хиляди осемстотин двадесет и седем лева и

осемдесет и две стотинки), като задълженията произтичат от Рамков договор между страните, който е сключен на 27.06.2017 г. и издадени въз основа на договора задължения по рамков договор 4 бр. издадени и падежирали, но неплатени фактури - фактура № 1000000535 от 31.12.2017 г., по която е направено частично погасяване с остатък за плащане в размер на 69 459,96 лв. (шестдесет и девет хиляди четиристотин петдесет и девет лева и деветдесет и шест стотинки) с вкл. ДДС, фактура № 1000001848 от 31.01.2018 г. на стойност 13 475,11 лв. (тринадесет хиляди четиристотин седемдесет и пет лева и единадесет стотинки) с вкл. ДДС, фактура № 1000003226 от 28.02.2018 г. на стойност 5 068,13 лв. (пет хиляди и шестдесет и осем лева и тринадесет стотинки) с вкл. ДДС и фактура № 1000004623 от 31.03.2018 г. на стойност 1 740,62 лв. (хиляда седемстотин и четиридесет лева и шестдесет и две стотинки) с вкл. ДДС и законна лихва в общ размер от 45 294,38 лв. (четиридесет и пет хиляди двеста деветдесет и четири хиляди и тридесет и осем стотинки) лихви, респ. по фактура № 1000000535 от 31.12.2017 г. - мораторна лихва за периода на забавата (22.01.2018 г. - 20.01.2023 г.) в размер на 35 212,34 лв.: по фактура № 1000001848 от 31.01.2018 г. - мораторна лихва за периода на забавата (22.02.2018 г. - 20.01.2023 г.) в размер на 6 756,96 лв.: по фактура № 1000003226 от 28.02.2018 г. - мораторна лихва за периода на забавата (22.03.2018 г. - 20.01.2023 г.) в размер на 2 486,20 лв.; по фактура № 1000004623 от 31.03.2018 г. - мораторна лихва за периода на забавата (22.04.2018 г. - 20.01.2023 г.) в размер на 838,88 лв. като за крайна дата е посочено 20.01.2023 г. - датата на подаване на настоящата искова молба; законната лихва върху главницата от датата на подаване на настоящата искова молба до окончателното ѝ изплащане. Претендират се направените по делото разноси за адвокат и съдебно деловодни разноси.

В законовия срок по делото е постъпил писмен отговор от ответната страна, в който се посочва, че считат предявените икове за допустими, но неоснователни. Ответното дружество не оспорва обстоятелствата, изложени в исковата молба, че ищеца „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД и ответника „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД са били в търговски отношения и между тях е сключен Рамков договор за съвместна дейност от 27.06.2017 г., по силата на който ищцовото дружество в качеството си на продавач е продало на ответника „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД количества електроенергия, за която съответно са издадени приложените към исковата молба 4 бр. фактури: - фактура № 1000000535/31.12.2017 г.; - фактура № 1000001848/31.01.2018 г.; - фактура № 1000003226/28.02.2018 г. и - фактура № 1000004623/31.03.2018 г. В случая обаче, с оглед датата на входиране на исковата молба, по което е образувано настоящото производство по търг. дело № 12/2023 г., по описа на Окръжен съд - гр. Благоевград - 23.01.2023 г. счита, че задълженията на ответника „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД по посочените фактури в претендираните в исковата молба размери, са погасени по давност на основание чл. 111, б. „в“ от ЗЗД и в тази връзка се прави възражение за недължимост на всички посочени в исковата молба вземания - главници по всички фактури в размер на 89 827,82 лева и лихви общо в размер на 45 294,38 лева, поради настъпила погасителна давност по чл. 111, б. „в“ от ЗЗД. Посочено е, че съдържанието на понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. „в“ от ЗЗД и неговите основни и задължителни характеристики са изяснени в ТР № 3/18.05.2012 г. по тълк. д. № 3/2011 г.

на ОСГТК на ВКС. Прието е, че това са повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми, без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. Твърди се, че именно такъв единен правопораждащ факт се явява сключения между страните Рамков договор с трайно периодично изпълнение на повтарящи се през определен период от време еднородни задължения с посочен в договора падеж. Сочи се, че съгласно чл. 2, ал. 2, изр. първо от договора е предвидено задължение за ищцовото дружество-продавач ежесечно да издава първични счетоводни документи - фактура за продадените количества електроенергия, а в чл. 2, ал. 2, изр. второ от договора е уговорено заплащането фактурата да се извършва в срок от 5 дни от датата на издаването ѝ. Следователно счита, че видно от клаузите на договора основното задължение на купувача по договора се състои в повтарящо се, трайно изпълнение на парични задължения, които имат единен правопораждащ факт, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време - помесечно, с оглед на което характеристиката на тези вземания покрива дефинитивното тълкуване на чл. 111, б. „в“ от ЗЗД, извършено с ТР № 3/18.05.2012 г. по тълк. д. № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС. В едно с гореизложеното се посочва, че видно от посоченото в графа „Вид стока или услуга“ в представените към исковата молба фактури се касае за вземания произтичащи от осъществено от страна на ищеца „ДЖИ ВИ АИ“ ООД, като доставчик на електроенергия, „СНАБДЯВАНЕ С ЕЛЕКТРОЕНЕРГИЯ“ на ответника „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД, като краен клиент, като тези обстоятелства са посочени и в исковата молба (стр. 3, абз. втори), и съгласно константната съдебна практика вземанията на електроснабдителни дружества, каквото в случая се явява ищцовото, са периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. „в“ от ЗЗД и за тях се прилага „кратката“ тригодишна давност. Алтернативно, на самостоятелно основание счита, че претендираното от ищцовото дружество вземане по фактура № 1000000535/31.12.2017 г. в размер на 69 459,96 лева, с вкл. ДДС и акцесорната към него мораторна лихва за периода от 22.01.2018 г. до 20.01.2023 г. в размер на 35 212,34 лева е погасено и на основание чл. 110 от ЗЗД - с изтичане на общата петгодишна давност. Фактура № 1000000535/31.12.2017 г. е с дата на издаване 31.12.2017 г. и съгласно чл. 2, ал. 2, изр. второ от договора „Срокът за плащане на фактурата е 5 (пет) работни дни от датата на издаването ѝ“. Сочи се, че в случая съгласно клаузите на договора падежа на вземането по процесната фактура е настъпил на 08.01.2018 г. (01.01.2018 г. — официален празник, 06 и 07.01.2018 г. - почивни дни/събота и неделя/) и с оглед разпоредбата на чл. 114, ал. 1 от ЗЗД петгодишната давност по чл. 110 от ЗЗД, погасила задължението по фактурата, е изтекла на 08.01.2023 г. Предвид изложеното, на самостоятелно основание, се прави възражение за недължимост на посоченото вземане по фактура № 1000000535/31.12.2017 г. в размер на 69 459,96 лева, с вкл. ДДС и акцесорната към него мораторна лихва за периода от 22.01.2018 г. до 20.01.2023 г. в размер на 35 212,34 лева, поради настъпила погасителна давност по чл. 110 от ЗЗД. Посочва се, че с исковата молба са претендирани и лихви по главниците за периоди и в размери: - по фактура № 1000000535/31.12.2017 г. - мораторна лихва за периода от 22.01.2018 г. до 20.01.2023 г. в

размер на 35 212,34 лева; - по фактура № 1000001848/31.01.2018 г. - мораторна лихва за периода от 22.02.2018 г. до 20.01.2023 г. в размер на 6 756,96 лева; - по фактура № 1000003226/28.02.2018 г. - мораторна лихва за периода от 22.03.2018 г. до 20.01.2023 г. в размер на 2 486,20 лева и - по фактура № 1000004623/31.03.2018 г. - мораторна лихва за периода от 22.04.2018 г. до 20.01.2023 г. в размер на 838,88 лева. С оглед периодичността на задължението за лихви, както и обстоятелството, че искът е предявен след повече от 3 години от началната дата, от която е възникнало вземането за лихви по всяка една от процесните фактури, то се твърди, че искът за лихви на основание чл. 111, б. „в“ ЗЗД, е погасен по давност за минал период извън тригодишния срок преди предявяване на иска. По отношение на наведеното в исковата молба твърдение, че направеното частично плащане по една от фактурите - фактура № 1000000535/31.12.2017 г. е извънсъдебно признание за цялото задължение по фактурата, счита същото за неоснователно. Посочва се, че в съдебната практика безпротиворечиво е възприето, че частичното плащане на едно задължение не съставлява признание за цялото задължение, по смисъла и с последиците на чл. 116, б. „а“ от ЗЗД /така например Решение № 255 по т.д. № 145 / 2012 г. на I т.о., Решение № 215 по т.д. № 456/2012 г. на II т.о. , Решение № 161 по т.д. № 1934/2014 г. на I т.о., Решение № 26 по т. д. № 1853/2017 г. на I т.о. на ВКС и др./ Моля съдът да постанови решение, с което да отхвърли предявените от „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД против „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД осъдителни иски, като неоснователни, поради настъпила погасителна давност по чл. 111, б. „в“ от ЗЗД. Алтернативно, отправя искане да се отхвърли исковата претенция по отношение на вземането на „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД по фактура № 1000000535/31.12.2017 г. в размер на 69 459,96 лева, с вкл. ДДС и акцесорната към него мораторна лихва за периода от 22.01.2018 г. до 20.01.2023 г. в размер на 35 212,34 лева, поради настъпила погасителна давност по чл. 110 от ЗЗД. Да се отхвърли исковата претенция по отношение на вземането на „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД за мораторни лихви по всяка една от фактурите за минал период извън тригодишния срок преди предявяване на иска, поради настъпила погасителна давност по чл. 111, б. „в“ от ЗЗД. Претендират се направените разноски в настоящото производство.

От страна на ищцовото дружество е постъпила допълнителна искова молба, в която по отношение на възражението, че вземанията по всички описани в исковата молба фактури са били погасени по давност на основание чл. 111, б. „в“ от ЗЗД, се заявява, че вземанията не са периодични вземания по смисъла на цитираното от ответника Тълкувателно решение 3/18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС. Посочва се, че това е така, доколкото в рамковия договор между страните, който е сключен на 27.06.2017 г., не се предвижда плащанията да са определени или поне да са определяеми, в какъвто смисъл са мотивите към тълкувателното решение. Твърди се, че никъде в приложения по делото рамков договор страните не дефинират предварително количествата на търгуваната електроенергия на свободния пазар, нито цената, по която тези количества ще се търгуват, доколкото както количествата електроенергия, така и цената на електроенергията са променливи величини през периода на договорните отношения и изначално не са определени. На второ място се посочва, че възражението на ответника се опровергава и с изрично волеизявление, изходящо във формата на потвърдително писмо, изготвено и

подписано от представляващия „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД г-н К.В., с което последният изрично признава всички претендирани в настоящото производство задължения и прекъсва давността на основание чл. 116, б. „а“ от ЗЗД, считано от 31.12.2020 г. Посочва се, че потвърдителното писмо е в отговор на покана за потвърждаване на задължения, изготвено от счетоводителя на „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД и подписано от управителя Калин Грозданов до „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД, с което е бил отправен срок за плащане, както и е било поискано признаване на вземания в размер на претендираните в настоящото производство неплатени суми по главници по фактура № 1000000535 от 31.12.2017 г., фактура № 1000001848 от 31.01.2018 г., фактура № 1000003226 от 28.02.2018 г. и фактура № 1000004623 от 31.03.2018 г. Твърди се, че писмото за потвърждаване на вземания е било връчено на К.В. на 04.01.2021 г., като на същата дата от страна на ответника е било изготвено потвърдително писмо, с което изрично е посочено, че погасителната давност по посочените в писмото задължения е била прекъсната, считано от 31.12.2020 г. Посочва се, че според чл. 116, б. „а“ от ЗЗД, давността се прекъсва с признаване на вземането от длъжника, а съгласно чл. 117 от ЗЗД от прекъсването на давността почва да тече нова давност. Сочи се, че признаването на задължението е едностранно волеизявление, с което длъжникът пряко и недвусмислено заявява, че е задължен към кредитора. Признаването на дълга и прекъсването на погасителната давност са съобразени по съдържание и с изискванията на Тълкувателно решение № 4 от 14.10.2022 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2019 г., ОСГТК, докладчици съдия Василка Илиева и съдия Евгений С. - „За да е налице прекъсване на давността по чл. 116, б. „а“ от Закона за задълженията и договорите, изявлението или действието на длъжника, в което се обективира признаването на вземането, следва да е адресирано до кредитора или до негов представител по начин, по който с оглед обстоятелствата е нормално признаването да достигне до знанието на кредитора.“ Твърди се, че с оглед писменото потвърждение на задълженията към „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД в срока на кратката тригодишна давност и прекъсването на давността на основание чл. 116, б. „а“ от ЗЗД, неоснователно се явява възражението на ответника, че по отношение на задължението по фактура № 1000000535 от 31.12.2017 г., същото се явявало погасено по давност дори и при прилагане на петгодишната погасителна давност, с оглед датата на завеждане на иска. Счита, че независимо дали давността е изтекла на 08.01.2023 г., или на 21.01.2023 г., с оглед представеното с допълнителната искова молба писмено потвърждаване на задължението и волеизявление за прекъсване на давността, считано от 31.12.2020 г., частично неплатеното задължение по фактура № 1000000535 от г. се оказва към датата на завеждане на исковата молба, непогасено. Твърди се, че е неоснователно и възражението за недължимост на претендираните в исковата молба лихви по вземанията, обективирани във фактура № 1000000535 от 31.12.2017 г., фактура № 1000001848 от 31.01.2018 г., фактура № 1000003226 от 28.02.2018 г. и фактура № 1000004623 от 31.03.2018 г., доколкото погасителната давност по всички задължения е била прекъсната, вкл. за лихвите върху тях, с оглед на което акцесорните задължения за мораторна лихва не са погасени за периода, считано от възникване на задълженията до 2 години след тяхното падежиране, с оглед направеното възражение от ответника, че същите се явяват погасени отвъд 3 годишния давностен период.

С оглед на гореизложеното, счита, че възраженията на ответника за настъпило погасяване на претендираните срещу „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД задължения по давност на основание чл. 111, б. „в“ от ЗЗД, се явяват неоснователни и опровергани с оглед фактологията и представените по делото доказателства.

Ответната страна е депозирала писмен отговор на допълнителната искова молба, с който заявяват, че считат наведеното от ищеца възражение, че плащанията по процесния договор не са периодични вземания, по смисъла на дадените разяснения с ТР № 3/18.05.2012 г. по тълк. д. № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС, за неоснователно. Посочва се, че ноторен факт е, че цената на търгуваната електроенергия се определя от борсовите цени към момента на продажбата и в този смисъл и на основание разпоредбата на чл. 326, ал. 2 ТЗ и двете страни са били наясно по какъв начин, ще бъде определена продажната цена на количествата продадена електроенергия. Посочва се отново, че вземанията на ищеца, в качеството му на доставчик на електроенергия, произтичат от договор за доставка на електроенергия и съгласно константната съдебна практика вземанията на електроснабдителни дружества, каквото в случая се явява ищцовото, са периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. „в“ от ЗЗД и за тях се прилага „кратката“ тригодишна давност. Оспорва се истинността на представените писмени доказателства. Считат, че същите са съставени за целите на настоящото производство. Твърди се, че Покана за потвърждаване на вземания и задължения от ищеца „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД не е получавано в „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД и дружеството не е изготвяло потвърдително писмо за вземанията и задълженията между двете дружества. Сочи се, че видно и от двете писма: Покана от ищеца „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД до „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД и „ПОТВЪРДИТЕЛНО ПИСМО“ от 04.01.2021 г., писмата са подписани само от лицата К.Й.Г. и К.В., които към момента на твърдяната кореспонденция 04.01.2021 г. са управители и представляващи на ищеца „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД. Сочи се, че последните са управители на ищеца и към настоящия момент, съгласно вписванията по партидата на ищеца в ТРРЮЛНЦ воден от Агенция по вписванията. На това основание, считат, че „ПОТВЪРДИТЕЛНО ПИСМО“ от 04.01.2021 г. подписано само от К.В. и то в качеството му и на управител и представляващ ищеца, удостоверява факти и обстоятелства изгодни само за ищцовата страна и най-вече потвърдени от управителния орган на самия ищец. На следващо място се посочва, че буди съмнение за достоверността на представените писма и факта, че в случая самия ищец в лицето на управителя си К.В. от една страна е получил „Поканата“ от името на „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД на 04.01.2021 г. и от друга страна пак едностранно е подписал от името на „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД „ПОТВЪРДИТЕЛНО ПИСМО“ от 04.01.2021 г. Сочи се, че видно от партидата на „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД в ТРРЮЛНЦ воден от Агенция по вписванията, към 04.01.2021 г. дружеството се представлява от трима управители - И.Г.Й., К.В.В. и Я.И.З. които представляват дружеството само заедно и в този смисъл, представеното „ПОТВЪРДИТЕЛНО ПИСМО“ от 04.01.2021 г., подписано само от управителя К.В., които едновременно е и управител на ищеца, не ангажира ответника с изложените от К.В. обстоятелства в писмото. Посочва се, че видно от дружествения договор на „ЕСКО

СЪРВИСИС“ ООД, обявен по партидата на дружеството, последния предвижда дружеството да се представлява от всички управители само заедно и това органичение на представителната власт на управителя К.В., на основание чл. 141, ал. 2 ТЗ има действие по отношение на третите лица. Посочва се, че самият факт, че уведомителното писмо е получено на 04.01.2021 г. и още на същия ден е изготвено и потвърдително писмо, като и двете писма са подписани само от управителите на ищеца водят до обоснован извод, че и двете писма са изготвени от ищеца за целите на производството. Отделно от това самото потвърдително писмо не е подписано от счетоводител, каквато е обичайната практика при изготвяне на писма от този род. Сочи се, че вписаното в потвърдителното писмо, че същото е съгласувано с „главния счетоводител“ не само, че не отговаря на истината, но и не отговаря на фактическата обстановка касаеща счетоводството на „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД, тъй като в самото дружество няма назначен „Главен счетоводител“. Посочва се, че счетоводно „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД се обслужва от външна счетоводна кантора „ММ Консулт“ ЕООД, с която има сключен договор и в рамките на един ден е невъзможно да се извърши твърдяното съгласуване, още повече че става въпрос за 04.01.2021 г. - първия работен ден от новата календарна година. Твърдят, че представените с допълнителната искова молба писмени доказателства са съставени за целите на настоящото производство е и факта, че същите са датирани от 04.01.2021 г. и касаят годишното счетоводно приключване на 2020 г. Твърди се, че в случая, видно от фактура № 1000000535/31.12.2017 г., същата е с „Дата на данъчно събитие:“ 31.12.2017 г. и на това основание е включена в Дневника за покупко-продажби за м. 12.2017 г. В тази насока считат, че при уточняване на салдата между двете дружества с годишното приключване на 2017 г., задължение на „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД към „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД, следва да бъде уточнено с „Поканата за потвърждаване на вземания и задължения от 2018 г. и потвърдително писмо от 2018 г., а не с документи изготвени след три години през 2021 г. На следващо място се оспорва истинността на положените подписи от управителя К.В.В., както в „ПОТВЪРДИТЕЛНО ПИСМО“ от 04.01.2021 г. под „Фирма Еско Сървисис“ ООД“, след „Име и подпис“, така в Покана за потвърждаване на вземания и задължения под „Връчено на Еско Сървисис ООД на след „Име и подпис “ Твърди се, че на 04.01.2021 г. управителя К.В.В., не е бил на територията на Република България и физически не е бил в състояние на тази дата да получи „Покана за потвърждаване на вземания и задължения“ и изготви „ПОТВЪРДИТЕЛНО ПИСМО“. На основание изложеното моли съдът да отхвърли предявените от „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД против „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД осъдителни иски, като неоснователни.

В хода на делото страните поддържат доводите си.

От събраните по делото доказателства се установи следната фактическа обстановка:

От приетия по делото рамков договор за съвместна дейност се установява, че на 27.06.2017г., между „Еско Сървисис“ ООД и „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД е сключен договор, с който страните се съгласяват да търгуват с количества електроенергия на свободния пазар, като за всеки месец страните ще изготвят протокол за обменените количества електроенергия и постигнатата цена.

По делото са приети:

- Фактура № 1000000535 от 31.12.2017 г. на стойност 121 666,24 лв. с ДДС, с падеж 21.01.18г., за доставка на 1 268,748 MWh електроенергия, с приложение протокол А към нея.
- Фактура № 1000001848 от 31.01.2018 г. на стойност 13 475,11 лв. с вкл. ДДС с падеж 21.02.2018 г., за доставка на 134,515 MWh електроенергия, с приложение протокол А към нея.
- Фактура № 1000003226 от 28.02.18г., на стойност 5 068,13 лв.с ДДС с падеж 21.03.18г., за доставка на 50,279 MWh електроенергия, с приложение протокол А към нея.
- Фактура № 1000004623 от 31.03.2018 г. на стойност 1 740,62 лв. с вкл. ДДС с падеж 21.04.2018 г., за доставка на 16,298 MWh електроенергия с приложение протокол А към нея.

По делото е приета и покана за доброволно плащане от „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД до „Еско Сървисис“ ООД ведно с разписка оформена по реда на чл.47 ГПК.

Съгласно преводно нареждане от 26.01.18г. „Еско Сървисис“ ООД е превело на „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД сумата от 50 000 лв. за плащане на ел. енергия.

Съгласно преводно нареждане от 02.02.18г. „Еско Сървисис“ ООД е превело на „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД сумата от 40 000 лв. за плащане на ел. енергия.

По делото е представена покана от „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД до „Еско Сървисис“ ООД за признаване на задълженията.

Съгласно потвърдително писмо от 04.01.21г. „Еско Сървисис“ ООД

признава задълженията към „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД по горе описаните фактури.

От писмо рег. № 244000-23398/13.06.23г. от ОД на МВР – Благоевград се установява, че за лицето К.В.В., няма данни за задгранични пътувания, за периода от 01.12.20г. до 31.01.21г.

От разпита на свидетелката Малчева става ясно, че има счетоводна фирма, от 20 години се занимавам със счетоводство. „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД ги обслужва счетоводно откакто е създадена фирмата през 2015 г. - 2016 г. Сверявали са салда през 2018 г. между „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД и „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД. Специално по „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД за сверяването от г-жа О.Й. която е финансов директор е получила по имейл писмо с искане за сверяване на салдата, това писмо било изготвено от одиторска компания. Процедурата е когато г-жа Й. получи подобно писмо за потвърждаване на салта, тя ѝ го препраща и след счетоводни справки от счетоводната програма, обработва и попълва потвърдителното писмо и го връща по имейл, тя го дава за подпис на управителите и го отново го връща на имейла. Така процедира с всички доставчици и клиенти. Задължително има подписите на всички управители, които са вписани в ТР, защото те управляват заедно и печата на фирмата. След

2018 г. не са извършвани сверки на салда между „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД и „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД. През 2020 г. не е извършвала справка на салда между двете фирми. Никой не е искал информация от нея по този повод. Практически на 04.01 не е възможно да извърши справка за салдата. Първо, защото си взема по-дълга отпуска покрай празниците и се започва работа около 05.01. В един и същи ден физически не може да извърши справката, да потвърди и върне, защото това отнема около 2 дни. До 14 – то число счетоводителите подават ДДС декларации към НАП и фокуса им е изцяло на там. А на 04.01, за да потвърди салдата трябва да е направила цялостен преглед на годините назад дали всичко е правилно осчетоводено и дали всичките суми се засичат, което отнема време и не няма как на същия ден да се случи. Това потвърждение отнема 2 дин от нейна страна винаги така са работили. Дори да получава потвърдителни писма в периода до 14 –ти специално за м. 01, защото има приключване на година, винаги всичко остава след 14-то число, защото физически нямат възможност да го направят. Винаги комуникира с г-жа Й. – фин. директор, всичко минава като официална кореспонденция през нейния имейл. . Сверката на салдата се извършва следващата година, това е така наречената инвентаризация на вземания и задължения и тя се прави в началото на всяка година за предходна изтекла година. За задължения настъпили през 2017 г. справката би следвало да се извърши през 2018 г., а за 2018 г. през 2019 г. Специално с Дружествения договор на ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД твърди, че не е запозната. Счетоводните документите от „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД знае как се оформят. За отчети и всякакъв друг вид счетоводни документи тя ги подготвя и ги предава на г-жа Й., тя ги предава на управителите. Винаги в документите фигурират имената на всички управители, които към тази дата са вписани в ТР. Води се от информацията в ТР и когато оформям документите и трябва да впише имената на управителите аз отваря ТР и вижда имената на управителите на дружеството. Не може да каже на 04.01.2021 г. какво е правила, но в един и същи ден на 04,01. да ѝ се изпрати потвърдително писмо и тя да го върне е абсолютно невъзможно. Процедурата дали ще е Януари, Февруари или Март всякакъв такъв тип документи, които не са спешни и не са неотложни се оставят след 14 –то число, защото приоритетно е изготвянето на ДДС - Декларациите. Витанов никога лично документи не ѝ е давал.

От заключението на извършената в хода на съдебното дирене съдебно – графологична експертиза се установява, че подписите, положени за „име и подпис“, над ръкописно изписаните имена в частта „К.В.“, върху оригинал на Потвърдително писмо от 04.01.21г. и на Покана за потвърждаване на вземания и задължения от 04.01.21г. от името на К.В. са изписани от К.В..

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът установи следното:

Предявен е иск по чл. 327 от ТЗ, вр. чл. 318 ТЗ, във вр. чл. 294 от ТЗ. Възражението на ответника за погасяване на вземанията по давност е с пр. осн. чл.111, б“в“ от ЗЗД. При евентуалност с пр. осн. чл.110 ЗЗД.

По иска с правно основание чл. 327 ТЗ, вр.с. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже следните обстоятелства наличие на облигационни отношения по силата на рамков

договор от 27.06.17г. за доставка на ел.енергия, както и че ищецът е доставил на ответника ел. енергия в посочените в ИМ размери, като е издал фактури, които са надлежно осчетоводени. Ответникът следва да докаже възраженията в отговора, че е настъпила давност за погасяване на давност на задълженията.

От събраните по делото доказателства и прието за безспорно между страните съдът намира, че по делото се доказва съществуването на договорни отношения между „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД и „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД, за търгуване с количества електроенергия на свободен пазар. Съгласно представеният по делото рамков договор за съвместна дейност, същия влиза в сила от 01.07.17г. и се сключва за срок от една година. Съгласно чл.2, ал.1 от Договора, за всеки месец страните ще изготвят протокол за обменените количества електроенергия и постигната цена, а съгласно ал.2, страната продавач издава фактура на странната купувач за всеки месец. Срокът за плащане на фактурата е пет дни от датата на издаването ѝ.

Не е спорно между страните по делото, че от страна на доставчика „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД са издадени следните фактури.

- Фактура № 1000000535 от 31.12.2017 г. на стойност 121 666,24 лв. с ДДС, с падеж 21.01.18г., за доставка на 1 268,748 MWh електроенергия, с приложение протокол А към нея.
- Фактура № 1000001848 от 31.01.2018 г. на стойност 13 475,11 лв. с вкл. ДДС с падеж 21.02.2018 г. , за доставка на 134,515 MWh електроенергия, с приложение протокол А към нея.
- Фактура № 1000003226 от 28.02.18г., на стойност 5 068,13 лв.с ДДС с падеж 21.03.18г., за доставка на 50,279 MWh електроенергия, с приложение протокол А към нея.
- Фактура № 1000004623 от 31.03.2018 г. на стойност 1 740,62 лв. с вкл. ДДС с падеж 21.04.2018 г., за доставка на 16,298 MWh електроенергия с приложение протокол А към нея.

Видно то преводно нареждане от 26.01.18г. „Еско Сървисис“ ООД е превело на „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД сумата от 50 000 лв. за плащане на ел. енергия и на 02.02.18г. сумата от 40 000 лв. за плащане на ел. енергия.

Предвид горното, съдът следва да разгледа наведеното в отговора на исковата молба възражение за изтекла погасителна давност за посочените суми.

Вземанията на доставчика на електроенергия представляват периодични плащания по смисъла на чл.111, б.,в“ ЗЗД. Съгласно задължителните указания, дадени в Тълкувателно решение № 3/2011г. на ОСГТК на ВКС, понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл.111, б.,в” от Закона за задълженията и договорите се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми, без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. В конкретната хипотеза плащанията са периодични, тъй като са налице повтарящи се през определен период от

време еднородни задължения, с предварително определен падеж. Потребителите на електрическа енергия заплащат цената и на месечни вноски. Касае се за трайно, периодично изпълнение на задължението на потребителите. Налице са повтарящи се през определен период от време еднородни задължения, с посочен във фактурите падеж. За приложението на специалната погасителна давност съгласно разпоредбата на чл.111,б. „в“ ЗЗД, не е необходимо плащанията да са еднакви по размер. Предвид гореизложеното, вземанията за цена на доставена електроенергия се погасяват с изтичане на краткия тригодишен давностен срок. От своя страна лихвите за забава представляват по своя характер обезщетение за договорно неизпълнение, поради което също се погасяват с изтичане на тригодишен давностен срок.

От приетото по делото потвърдително писмо от 04.01.21г., подписано от К.В., „Еско Сървисис“ ООД признават задълженията към „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД. Съгласно чл.21.2 от дружествения договор на „Еско Сървисис“ ООД, дружеството се представлява от управителите, които, когато са двама или повече, представляват дружеството заедно. Документите, издавани от името на дружеството, се подписват от един от управителите. Съгласно чл.5 от дружествения договор, Витанов притежава 34% от капитала на дружеството. Следва да се отбележи, че липсва изискване в закона признанието на дълга да бъде извършено в специална форма /счетоводна справка или нотариална заверка на подписите/. Съдът, макар и да кредитира показанията на свидетелката Малчева, касаещи механизма на работа с „Еско Сървисис“ ООД и начина, по които се изготвят справки по салдата счита, че тези свидетелски показания не могат да оборят приетото писмено доказателство - потвърдително писмо от 04.01.21г., което изхожда от длъжника и доколкото съдържа признание за неизгодни за него факти обвързва съда с материална доказателствена сила.

За да е налице признание на длъжника по смисъла на чл. 116, б."а" ЗЗД, следва да има писмено изявление от страна на длъжника или събрани доказателства за негови устни изявления или конклюдентни действия, от които да може ясно и без съмнение да се направи извода, че длъжникът признава вземането изцяло - и по основание, и по размер, като в този смисъл е постановеното по реда на чл. 290 ГПК решение № 100/20.06.2011 г. по т.д. № 194/2010 г. на II ТО на ВКС и др. Признаването на дълга може да бъде изразено и с конклюдентни действия, стига същите да манифестират в достатъчна степен волята на длъжника да потвърди съществуването на конкретния дълг към кредитора." като в този смисъл е решение № 161 от 3.02.2016 г. по т.д. № 1934/2014 г. на ВКС, I т.о.).

Съдът намира, че са неоснователни и доводите на ищеца, че процесното писмо не съставлявало признание на съществуващия дълг. Съгласно константната практиката на съдилищата, обективизирана в решение по т.дело № 141/2010 г. на ВКС, ТК I т.о., решение № 65 от 3.06.2011 г., по т.дело № 600/2010 г. на ВКС, ТК, I т.о., решение № 132 от 11.11.2011 г. по т.дело № 648/2010 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 98 от 26.07.2013 г., по т.дело № 851/2012 г. на ВКС, ТК I т.о., решение № 255 от 26.03.2013 г., по т.дело № 145/2012 г. и др., всички постановени по реда на чл. 290 ГПК, се приема, че признанието по чл. 116, б"а" ЗЗД

не е признание за възникване на задължението, произхода или размера му, а за съществуване на задължението към момента на самото признание, при условие, че е извършено до изтичане на срока на погасителната давност и е отправено до кредитора или негов представител.

Следователно, за да е налице признание, прекъсващо давността по смисъла на чл. 116 б"а" ЗЗД, следва то да бъде адресирано от длъжника към кредитора или негов представител. В настоящия случай длъжникът е направил недвусмислено изявление за задължението си към кредитора. Това е изявление, с което не само се доказва съществуването на дълга, но се признава и задължението към кредитора за декларираното вземане, т.е. тези действия на търговеца съставляват писмено, еднозначно волеизявление за признаване на вземането по смисъла на чл. 116, б. „а“ ЗЗД. Съгласно Решение № 100/20.06.2011 г. на ВКС по търг. дело № 194/2010 г., II т. о., където е прието следното: Признание по смисъла на закона е налице, когато се признава съществуване на задължението, което кореспондира на признатото право. Признаването е едностранно волеизявление, с което длъжникът пряко и недвусмислено заявява, че е задължен към кредитора. За да е налице признаване на вземането по смисъла на чл. 116, б. „а“ от ЗЗД, същото трябва да е направено в рамките на давностния срок, да е отправено до кредитора или негов представител и да се отнася до съществуването на самото задължение, а не само до наличието на фактите, от които произхожда.

С оглед гореизложените доводи съдът счита, че възраженията на ответника, че вземането на ищеца „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД е погасено по давност са неоснователни, тъй като от събраните по делото доказателства, че се установи, че е налице признание на дълга с писмо от 04.01.21г., с което на основание чл. 116, б. "в" от ЗЗД, давностният срок е прекъснат и по силата на чл. 117, ал. 1 от ЗЗД от прекъсването му е започнала да тече нова давност, която не е изтекла.

Предвид горното искът се явява основателен и следва да бъде уважен.

С оглед изхода на делото, на основание чл.78, ал.1 ГПК на ищеца се следват всички разноски по делото, които са в размер на 22 510 лв. и за същите има представени писмени доказателства.

Водим от горното, БОС

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД, с ЕИК 203800031, със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград; площад „Македония“ № 1, етаж 3, офис 3, представлявано от управителите И.Г.Й., К.В.В. и Я.И.З. действащи заедно, ДА ПЛАТИ НА „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД с ЕИК 175000385, седалище и адрес на управление: град София, представлявано от изпълнителния директор К.В.В. и К.Й.Г., действащи заедно,

сума от: Главница от 89 827.82 лв. (осемдесет и девет хиляди осемстотин двадесет и седем лева и осемдесет и две стотинки), като задълженията произтичат от Рамков договор между страните, който е сключен на 27.06.2017 г. и издадени въз основа на договора задължения по рамков договор 4 бр. издадени и падежирали, но неплатени фактури - фактура № 1000000535 от 31.12.2017 г., по която е направено частично погасяване с остатък за плащане в размер на 69 459,96 лв. (шестдесет и девет хиляди четиристотин петдесет и девет лева и деветдесет и шест стотинки) с вкл. ДДС, фактура № 1000001848 от 31.01.2018 г. на стойност 13 475,11 лв. (тринадесет хиляди четиристотин седемдесет и пет лева и единадесет стотинки) с вкл. ДДС, фактура № 1000003226 от 28.02.2018 г. на стойност 5 068,13 лв. (пет хиляди и шестдесет и осем лева и тринадесет стотинки) с вкл. ДДС и фактура № 1000004623 от 31.03.2018 г. на стойност 1 740,62 лв. (хиляда седемстотин и четиридесет лева и шестдесет и две стотинки) с вкл. ДДС.

- законна лихва в общ размер от 45 294.38 лв. (четиридесет и пет хиляди двеста деветдесет и четири хиляди и тридесет и осем стотинки) лихви, респ. по фактура № 1000000535 от 31.12.2017 г. - мораторна лихва за периода на забавата (22.01.2018 г. - 20.01.2023 г.) в размер на 35 212.34 лв.: по фактура № 1000001848 от 31.01.2018 г. - мораторна лихва за периода на забавата (22.02.2018 г. - 20.01.2023 г.) в размер на 6 756.96 лв.: по фактура № 1000003226 от 28.02.2018 г.

- мораторна лихва за периода на забавата (22.03.2018 г. - 20.01.2023 г.) в размер на 2 486,20 лв.; по фактура № 1000004623 от 31.03.2018 г. - мораторна лихва за периода на забавата (22.04.2018 г. - 20.01.2023 г.) в размер на 838.88 лв. като за крайна дата е посочено 20.01.2023 г. - датата на подаване на настоящата искова молба;

- законната лихва върху главницата от датата на подаване на настоящата искова молба до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА „ЕСКО СЪРВИСИС“ ООД, с ЕИК 203800031, със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград; площад „Македония“ № 1, етаж 3, офис 3, представлявано от управителите И.Г.Й., К.В.В. и Я.И.З. действащи заедно, ДА ПЛАТИ НА „ДЖИ ВИ АЙ“ ООД с ЕИК 175000385, седалище и адрес на управление: град София, представлявано от изпълнителния директор К.В.В. и К.Й.Г., действащи заедно, направените по делото разноски в размер на 22 510 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред САС.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____